

TURE RANGSTRÖM

1884–1947

Sånger

för röst och piano

Songs

for voice and piano

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 2244-2066/Edition nos.2244-2266
2022
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-716-2

Levande musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Barbro Osher Pro Suecia Foundation, Riksantikvarieämbetet och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

SÅNGER

AV

TURE RANGSTRÖM

INNEHÅLLER:

1. Sommarnatten	Runeberg	3
2. Vi människor.	Heidenstam.	6
3. Den mörka blomman	Bergman.	7
4. Fjärilsposten	Runeberg	10
5. Paradisets timma	Heidenstam.	13
6. Bön till natten.	Bergman.	16
7. Jag	Josephson	18
8. Gräv mig en grav.	”	20
9. Långsamt som kvällsskyn.	Tavaststjärna	22
10. Den enda stunden	Runeberg	24
11. Behagen	”	26
12. Det finns väl så många i världen att äga	E. Asplund	28
13. Semele.	Strindberg.	30
14. Villemo	”	32
15. Havet susar.	Rangström.	33
16. Pan	Bergman.	37
17. En gammal dansrytm	”	40
18. Natt	Norlind	42
19. Flickan under nymånen.	Bergman.	44
20. Vinden och trädet	”	48
21. Högsång	Almqvist.	50
22. Vildgässen flytta.	E. Andersson	52
23. Avskedet	Kinesisk dikt.	54

Sommarnatten - Die Sommernacht

(J. L. Runeberg)

TURE RANGSTRÖM

Moderato

p

På den lug - na skogs-sjöns vat - ten
Auf des stil - len Wald - sees Wel - le

poco rit. *a tempo*

5

satt jag he - la som - mar - nat - ten och för böl - jans tropp ur bå - ten
sass die gan - ze som - mer - hel - le Nacht ich ang - elnd in dem Fiah - ne,

9

rit. *ad lib.* *p* *3*

släng - de tank - lös ut för - så - ten. Men en taltrastsjög på stranden,
tief ver - senkt in süs - sem Wah - ne. Sang die Dros - sel dann am Stran - de,

ad lib. *3* *3*

rit. *p cresc.*

att han kun-nat mista anden,
hoch's erklang vom Waldesrande,

tills jag halvt förtörnad sa-de:
und ich sag-te halb verdrossen:

18 *poco lento*

„Bätt-re, om din näbb du la-de un-der vin-gen och till da-gen spar-de to-ner-na och
„War-te, bis die Nacht ver-flos-sen, bes-ser spar-test du zum Ta-ge dei-ne Stimm'im Ton und

21 *rit.**p poco moto*

sla-gen.“ Men den djär-ve hör-des sva-ra: „Gos-se, låt ditt met-spö va-ra;
Schla-ge.“ Doch die Küh-ne sprach im Wahren: „Kna-be, lass die An-gel fah-ren;

25

*cresc.**poco rit.*

såg du upp kring land och vat-ten, kan-ske sjöng du, kan-ske sjöng du själv om
säh't du auf zu die-sen Zei-ten, würd's auch dich, ja, würd's auch dich zu Sang ver-

29 **Tempo I** *p*

nat - ten.“
lei - ten.“

Och jag lyf - te upp mitt ö - ga, ljus var jor - den,
Und wie Aug' und Blick sich he - ben, Licht und Glanz den

33

ljus det hö - ga, och från him - len, stran - den, vå - gen kom min flie - ka
Hain durchwe - ben, und auf Wel - len, wel - che schwanken, kommt dein Bild mir

37 *rit.* *poco moto* *p*

mig i hå - gen; och som få - geln spått i lun - den,
in Ge - dan - ken; *poco moto* und wie's Vög - lein sprach im Wal - de,

rit. *pp dolce*

42 *cresc.* *rit.*

sjöng jag, sjöng jag den - na sång på stun - den.
sang ich, sang ich die - ses Lied als - bal - de. Übertragung vom Komponisten.

a tempo string.

cresc. *rit.* *poco f molto rit.* *p*

Vi människor

(Verner von Heidenstam)

Largo

poco f

Vi, som mö-tas någ-ra kor-ta stunder, barn af samma jord och sam-ma un-der,

cresc.

poco f

3

dim. *rit.* *p*

på vår levnads stormomflut-na näs! Skul-le kär-lekslöst vi gå och kal-la?

rit. *mp* *sfz* *pp* *p*

5

pp *p* *rit.*

Sam-ma en-sam-het oss vän - tar al - la, sam-ma sorgsna sus på gra-vensgräs.

pp *rit.*

Den mörka blomman

(Bo Bergman)

Con moto, agitato e misterioso

pp

Trä - den su - sa så kallt. —

non troppo allegro

pp

molto Ad.

simile

3

Fjär - ran ä - ro de mi - na. Höst - li - ga stjär - nor ski - na på

mf

mf

5

him - len ö - ver - allt. — Ing - en ger mig ett svar. —

p

pp

p

pp

cresc. *f* *p*

In-gen i värl-den hör mig. Gam-la nät-ter och dar — sti-ga ur glömskan för mig.

poco rit.

pp *cresc.*

Säll-samt liv får det tom - ma, och ur mitt hjär - tas mull —

pp *cresc.*

skju-ter en en - sam blom - ma mörk och hem - lig-hets - full.

f *mf*

Blom-mar en dröm - natt ba - ra. Viss - nar när det blir dag.

f *mf*

16 *p* *pp rit.*
 Är det mitt dunk - la jag — som ing - en kan för - kla - ra?
p *pp* *rit.*

18 *f a tempo* *ff sosten.*
 Mör - ka blom - ma, din doft — bär mig mot hö - gan - loft. —
a tempo *sosten.* *ff*

20 *a tempo, calmando* *pp* *rit. dim.*
 Ro - ten, som ing - en spä - rar, vatt - nas af blod — och
a tempo, calmando *pp* *rit. dim.*

22 *a tempo*
 tä - - rar. —
a tempo *p dim.* *non rit.* *pp*

Fjärilposten – Die Schmetterlingspost

(J. L. Runeberg)

Con grazia

Vid det öpp - na lust - hus - fön - stret satt en som - mar -
 An dem off - nen Gar - ten - fen - ster sass am Som - mer -

mor - gon flic - kan; men från blom - mor - na i nej - den
 mor - gen 's Mä - chen; von den Blü - then dann im Hai - ne

kom en guld - be - vin - gad fjä - ril och på flic - kans
 kam ein Schmet - ter - ling ge - flo - gen, hold er zetzt sich

poco rit. lock sig sat - te. *a tempo* Ge - nast slöt hon fön - stret, fast - tog
 an ihr Lök - chen. Gleich schloss sie das Fen - ster, hasch - te

7

och för - sök - te täm - ja fjä - riln: „Flyg ej bort, du
 ihn, ver - such - te ihn zu zäh - men: „Flieg nicht fort du

mf

9

skö - na fån - ge, gläds åt kys - sen, njut av sme - ket
 schön Ge - fang - ner, bleib' beim Küs - sen, bleib' beim Ko - sen,

10

och bliv stil - la kvar på han - den! Få - fångt! Var - je gång han släpptes,
 still solbst du am Händ - chen wei - len! Nicht doch! Jed'mal frei ge - las - sen,

poco rit. *p* *a tempo agitato*

12

flög han flad - dran - de på ru - tan. Änt - ligt, rörd af fjä - rilns o - ro,
 floh er flat - ternd an die Schei - be. End - lich sei - ne Angst em - pfin - dend,

poco f rit. *mf* *rit.*

p a tempo

öpp - na - de den skö - na fön - stret; „Flyg då, o - tack - sam - me, flyg då
 öff - ne - te die Schöne 's Fen - ster: „Flieg' denn, Un - dank - ba - rer, flieg' denn,

p a tempo

16 *mf*

med ett bud till di - na li - kar! Bjud dem ej så
 flieg als Bot' zu dei - nes Glei - chen! Bitt' sie nicht so

mf

18 *p* *poco rit.*

gär - na kom - ma, då de al - drig drö - ja
 ger - ne kom - men, da sie nin - mer ger - ne

poco rit.

19 *p a tempo*

gär - - - - - na!“
 blei - - - - - ben!“

8 Übertragung vom Komponisten. 8

p a tempo *mp*

Paradisets timma

(Verner von Heidenstam)

Poco allegretto *p*

När män-niskorna so - va vid som - marnattenssken och

p *pp dolce legato sempre*

con Ped.

4

tu - sen stäm-mor lo - va sin fröjd frångren till gren, då

cresc.

6

purp-ras lin-gon - ri - set av stil - la sky - ars gull; då

poco f *p*

poco f *p*

8

rit.

häg - rar pa - ra - di - set än ö - ver jor - dens

rit.

pp

9

mull.

rit.

a tempo

pp

p

11

a tempo rit.

pp

Du äng, lät kal - kar glim - ma kring

pp

13

mp

äl - vans lät - ta hä! Du pa - ra - di - sets tim - ma, din

cresc.

15 *poco f*

dagg gjut i vår själ! Än jub - lar få - gel - sång - en kring

17 *dim.* *pp rit.*

gry - ningslju - sa sund så klar som för - sta gång - en i ti - dens för - sta

19 *stund.* *rit.*

a tempo *pp* *p*

21 *a tempo* *rit.* *pp* *pp*

Bön till natten

(Bo Bergman)

Molto adagio *p legato*

Slut är da - gens lust som lar - mar

con portamento
mf
p
simile
con ped.

4

vild och kort. Dju - pa natt, i di - na ar - mar, bär oss bort.

(non arp)

8

pp

Vid ditt bröst det nå - de - ful - la skyl vår skam, me - dan glöm - skans

pp

12 *rit. poco* *p*

tim-mar rul - la smärtlöst fram, som en flod, där allt får drunkna, gli-der kall

16 *rit.* *p*

ö - ver dol-da brott och sjunkna syn-da-fall. Du som en-sam dig för-bar - mar

20 *pp cresc. e rit.* *molto rit.* *pp*

och ger svar, mil - da natt, i di - na ar - mar, håll oss

24 *cantabile* *rit.* *p dim.* *alleg.*

kvar.

Jag. Ich.

(Ernst Josephson)

Severamente.
Streng, hart.

Jag grå-ter blo-di-ga tå-rar, de
Ich wei-ne blu-ti-ge Thrä-nen, die

5

fal-la för syn-der och sorg, för allt, som så-rat, som så-rar mitt
flies-sen um Sün-den und Schmerz, um all' die bren-nen-den Wun-den, die

9

hjär-tas sar-ga-de borg. På in-gen jag skyller mitt ö-de, jag
tief ver-zeh-ren mein Herz. Mein Schicksal ich nehme von kei-nem all-

14

föl - jer min lev - nads ström och ru - sar med e - get flö - de från
 ein durch des Le - bens Raum mit eig - nen Flu - ten ich ei - le von

18

bo - ja, stäng - sel och töm. Jag u - tan be - räk - ning
 Fes - seln, Schranken und Zaum. Ich wen - de son - der Be -

22

vän - der till - ba - ka till jor - dens famn och skrat - tar vid av - gu - da -
 rech - nung zur Er - de Schooss zu - rück. Bei to - ten Göt - zen ich

26

brän - der åt ä - ra, ryk - te och namn.
 la - che, ü - ber Ruf, ü - ber Eh - re und Glück!

Min grav Mein Grab

(Ernst Josephson)

Semplice, poco agitato.

0, gräf mig en grav, dödgräv-va-re snäll, jag läng-tar attkomma till vi-la. Jag
Oh, grab' mir mein Grab, Todtengräber, zur Stund', nun möcht' ich zur Ruhe bald ziehen. Ich

ser in-ga stjär-nor ut-e i kväll, där mör-ka sky-ar-na i-la. Jag
seh' kei-ne Ster-ne; am nächt-li-chen Grund nur fin-stre Wol-ken flie-hen. Ich

ha-de ett hjär-ta, som gav och som gav, nu har det ej me-ra att gi-va. Ack,
hat-te ein Herz, das gab und nurgab, jetzt hat es wohl al-les ge-ge-ben. Lieb'

snäl-le dödgräv-va-re, gräf mig en grav: jag kan ej min leds-nad be-skri-va. Nu
Tod-ten-grä-ber, oh, grab' mir ein Grab; mein Sinn tut vor Sor-gen er-be-ben. Nun

poco rit.

poco rit.

p con sordino

17 *a tempo**pp*

står mig blott å - ter ett svi-dan-de sår, där ri - va de al - la och sar - ga. Ack,
 bleibt mir zurück nur die Wun-de so arg, dran reissen sie al - le, die Bö - sen. Ach,

21

snäl-le dödgräv-va - re, red mig en bår, så lug-na sig kan-ske de ar - ga. Då
 Tod - ten-grä-ber, be - reit mir den Sarg, wohl wird mich vom Lei-de er - lö - sen. Dann

25

dolce

kan jag må-hän-da få fred i min grav, där vä - xa småblommor ur mul - len. Jag
 bringt mir am En - de doch Frieden das Grab, draus spriessen die Blümlein, wie Flü - gel. Ich

29

rit.

ha-de ett hjärta som gaf och som gaf. Ack, kasta ej ste - nar på kul - len!
 hat-te ein Herz, das gab und nur gab. Ach, werfet nicht Stein auf den Hü - gel!

Långsamt som kvällsskyn mister sin purpur

(Karl Aug. Tavaststjärna)

Still wie des Himmels Purpur verbleicht

(Übertragung vom Komponisten)

Semplice.

pp

Lång-samt somkvällsskyn mis - ter sin pur-pur,
Still wie des Himmels Pur - pur ver-bleicht,

arp. *pp*

5

där öf - ver mils-fjärdens blän - kan - de slätt; Sakt - a som bri-sen
weit ü - ber dämmerdem A - bend - meer; Sacht wie die Win - de ver -

8

dom - nar där - bor - ta, långt så att ö - gat ej skön - jer det rätt;
wehn am Ge - sta - de, fern dass dein Blick kaum er - rei - chet es mehr;

11

Fjär - ran som e - kot dör ef - ter sis - ta, ut - drag - na to - nen af
Sanft wie das E - cho stirbt nach dem letz - ten To - ne des Lie - des in

14

skär - flic - kans sång: Skall jag dig glöm - ma, du som gaf pur - pur,
be - ben - dem Klang: Wirst du mir schwinden, du mei - nes Le - bens

17

vår - - bris och to - ner åt li - vet en - gång!
Lenz - wind und pur - purner Früh - lings - ge - sang!

ppp

Den enda stunden – Die einz'ge Stunde

(J. L. Runeberg)

Andante

p legato *poco*

Al - le - na var jag, han kom al - le - na; för -
Ganz ein - sam war ich, ganz ein - sam kam er; vor -

p *poco*

a due *Ed.*

3

bi min ba - na hans ba - na led - de. Han dröj - de ic - ke, men
bei des We - ges sein Weg ihn führ - te. Er blieb nicht lan - ge, doch

poco *più*

6

tänk - te drö - ja, han tal - te ic - ke, men ö - gat tal - te. Du
wollt' er blei - ben, kein Wort er sag - te, doch sprach sein Au - ge. Du

poco *rit.* *pp*

rit.

9 *lento* *più rit. e dim.* *p a tempo*

o - be - kan - te, du väl - be - kan - te! En dag för - svin - ner, ett
 Un - be - kann - ter, du Wohl - be - kann - ter! Ein Tag ver - schwin - det, ein

lento *rit.* *a tempo*
pp *p*

12

år för - fly - ter, det e - na min - net det an - dra ja - gar; den
 Jahr ver - geh - et, ein An - ge - den - ken das And - re ja - get; die

15 = *più*

kor - ta stun - den blev hos mig e - vigt,
 kur - ze Stun - de, sie bleibt mir e - wig,

più *p* *espr.*

18 *pp* *lento espressivo* *più rit. e dim.*

rit. den bitt - ra stun - den, den lju - va stun - den. *J. L. Ru-*
 die bitt - re Stun - de, die hol - de Stun - de. *neberg.*
lento *rit.* Übertragung vom Komponisten.

pp

Behagen - Die Schönen

(J. L. Runeberg)

Vivo

f

Jag blic-kar på tär-nor-nas ska - ra, jag spa-nar och spa-nar be -
 Ich blick' auf die Schaaren der Schö - nen, ich spä - he und spä - he be -

4

mf poco largo *p poco rit.* *f*

stän-digt; den skö-na-ste vil-le jag väl - ja och svik-tar dockständig i
 stän-dig; die Schönste die möcht'ich mir kü - ren, und schwanke doch im-mer im

poco largo *mf* *p poco rit.*

8

a tempo vivo *pp legato largo*

va - let. Den e - na har kla-ra-re ö - gon, den
 Wah - le. Die ei - ne hat kla-re-re Au - gen, die

a tempo vivo *f* *largo* *pp legato*

12

an-dra har fri-ska-re kin - der, den tred-je har ful-la-re läp - par, den
 an-dre hat fri-sche-re Wan-gen, die drit-te hat vol-le-re Líp-pen, die

cresc.

cresc.

16

fjär-de har varma-re hjer - - - ta. Så fin-sej en en-da, som
 vier-te ein wär-me-res Her - - - ze. So giebt es denn Kei-ne, die

rit. *fp rit. affettuoso* *pp* *f vivo*

rit. *vivo*

fp *pp* *f*

20

sak - nar ett nå-got, som fängslar mitt sin - ne. Jag kan ej en en-da för-
 et - was, vom dem was mein Herz fängt, ent - beh - ret. Ich kann kei-ne einz-ge ver-

poco largo *p* *poco largo*

p

24

skju-ta; o, fin-ge jag kys-sa dem al - la! ——— J. L. Runeberg.
 stos-sen; oh, dürft ich sie al-le doch kús - sen! ——— Übertragung vom Komponisten.

pp rit. *vivo* *vivo*

pp rit. *f*

„Det finns väl så många i världen att äga“

(Karl Asplund)

Placido movimento

p

Det finns väl så mån - ga i

p cantando

4

vär - den att ä - ga, men ing - en som

7

rit.

ä - ger mig själv mer än du. Det

rit.

più p

10

p

finns väl så mång - a i li - vet att

13

glöm - ma, men in - gen att min - nas me - ra än

17

du. Det finns väl så mång - a,

più p *p*

20

mång - a and - ra. Det finns in - gen

rit. *pp* *rit.* *pp* *rit.*

23

an - nan än du.

più rit. *più p* *pp*

Semele, Semele

(Aug. Strindberg)

Presto agitato.

f

Se - me-le, Se - me-le, hvem
Se - me-le, Se - me-le, wer

5

nar - ra-de Dig, Du kä - ra, att äl - ska - rens an - let se?
lock - te nun Dich, Du Lie - be, des Lieb - sten Ge - sicht zu sehn?

7

Ej kom-mer man mak - ter nä - ra, om ic - ke
Die Göt-ter ver - schmähn ja Die - be, die nicht ih - re

9

für att dem be! Se - - me -
Ga - ben er - flehn! Se - - me -

12

le, Se - - me-le, Din ä - ska-re kom i glan - sen bland
 le, Se - - me-le, Dein Lieb - ster er - schien im Glan - ze der

14

Più lento.

a tempo

f largamente

vä-san - de blix - tar ställd. Din brudkransblef of - fer-kran-sen. Nu brin-ner Du
 zu-cken-den Blit - ze Glut. Dein Glück ward zum Op - fer-kran-ze. Du vergehst in der

opp i hans eld!
 lo - dern - den Flut!

ff Tempo I. 1.

17

ff *subito sfz* *marc.*

eld!
 Flut!

20

ff Tempo I. 2.

f *sfz* *ff*

Villemo, Villemo, hvi gick Du

Herzemein, Herzemein, wo bist Du

(Aug. Strindberg)

Semplice.

p

Vil-le-mo, Vil-le-mo, hvi gick Du, gick Du? Min vil-ja, min tro, den Herzemein, Herzemein, wo bist Du, wo bist Du? Mein Le-ben ward Dein; das ver-

p

con Leo.

6 *rit.* *a tempo*
 fick Du, fick Du. Min vil-ja min tro. Hil-le-vi, Hil-le-vi, Din tro har Du å-ter, jag gisst Du, vergisst Du. Mein Le-ben ward Dein. Hö-re mich, hö-re mich, Dein Herz geht zurücke; ich

rit. *mf a tempo*

10 *rit.* *p a tempo*
 kan ic-ke si, att Du grå-ter. Din tro har Du å-ter. Vil-le-mo, Vil-le-mo, hvad bleib' oh-ne Dich hier im Glücke. Dein Herz geht zu-rüc-ke. Herze-mein, Herzemein, wie

rit. *p a tempo*

14 *rit. pp*
 hör jag, hör jag? En ann' med Dig bo? Då dör jag, dör jag. En ann' med Dig bo. werb' ich, werb' ich? Mein Le-ben nicht mehr Dein? Dann sterb'ich, sterb'ich Mein Leben nicht Dein.

pp rit.

Notturmo

(Ture Rangström)

Poco Adagio

molto legato

rubato
pp
con Ped.

Ha - vet su - sar,
Stil - le rau - schen

4

sko - gen skäl - ver, ju - ni - nat - ten trå - nar blek.
Wald und Wel - len, sanft er - klingt die Ju - ni - nacht.

7

Sil - ver - vatt - rad dy - ning väl - ver, halvt i dröm och
Spie - lend leicht auf sil - ber - hel - len Wo - gen träumt die

10

halvt i lek, en en - sam stjär - nas speg - ling.
fer - ne Wacht der ein - sam lich - ten Ster - ne.

rit.
più rit.

14 *a tempo* *p* *rit.* *a tempo*

Lju - sa nat - tens vi - ta tyst - nad, hur den ta - lar blid och
 Sanf - te Nacht, im hel - len Schwei - gen re - dest du mir lei - se

17 *string. poco cresc.* *p* *cresc. poco string.*

öm, hur den so - nar kval och lyst - nad, brott och
 zu. Sehn - sucht, Wunsch und Kla - ge stei - gen, be - ben,

20 *rit. f* *p* *a tempo*

kla - gan, däd och dröm i ve - mods - ren för -
 schwei - len, fin - den Ruh in weh - mut - stil - ler

molto rit. *pp* *a tempo*

23 *pp* *rit.* *a tempo* *p*

kla - ring. — Klin - gar det en
 Fer - ne. rit. molto Zit - tert dann ein

27

ton i nat - ten, bär den nat - tens
 Ton im Flieh - en durch ge - heim - nis

29

hem - lig - het, sti - gan - de från
 vol - le Zeit, ü - ber dunk - le

31

stil - la vat - ten, liv och död och e - vighet, o -
 Was - ser zieh - en Le - ben, Tod und E - wig - keit, aus

pp poco rit. rit. pp

34

änd - lig - he - ters a - - ning. Hör - de du, när to - nen
 end - los tie - fer Fer - ne. Hör - test du das lei - se

a tempo p poco rit. a tempo p poco rit.

a tempo *cresc. e poco string.*

föd - des, såg på nytt din stjär - na blid, hjär - tat
 Tö - nen, såst die Ster - ne klar und mild. Schwoll dein

a tempo *poco string. e cresc.*

pp *p*

40

ljvt där - av för - öd - där - des, skalv i
 Herz in heis - sem Seh - nen, freu - dig

42

rit. f *molto rit. p*

gläd - je, brast där - vid o, lju - sa
 brech - end, schmerz - ge - stilt! Oh, Som - mer -

rit. *molto rit.*

pp

45

pp ten. *più rit.*

som-marnatts för - so - ning!
 nacht der lich - ten Ster - ne!

pp

Pan

(Bo Bergman)

Quieto

p

Mid - dags-still - het och klö-ver-ån - ga.

p

*molto ad.
(con sordino)*

4

Lju - set flam - mar och smäl - - ter i ro öf-ver å - sar-nas

dim.

7

lån - ga kam - mar, där mol - nen bo.

rit.

pp

10

pp

misterioso

Här i bac - ken sit - ter Pan

13

lat med nacken mot en gran. När han bör - jar spe - - la,

p *mf*

con fantasia
cresc.

rit.

led. - - - - -

16

pp dolce *poco f*

spe - la trä - den, su - sar sä - den, lyss - nar he - la

poco a poco cresc.

pp *p* *mf*

19

jor - den till hans kvä - - den.

dim. *rit.*

p *mf*

22

p Lif - vets sto - ra hun - ger *f* sti - ger
poco a poco molto cresc. e string.

25

stark och god, och mitt som - mar - blod sjun - ger,
allarg.

28

sjun - ger, sjun - ger.
calmo dim.
f dolce
mp
rall.

31

dim.
p
pp
 (Ped.)

En gammal Dansrytm

Altes Tanzlied

(Bo Bergman)

Con brio, e rubato.

p e poco ritenuto, ma molto cresc. e string.

poco rit.

SÅNG.

Och vill du väl, så får du väl, så har du väl min he - la själ till
Und willst du recht, dann findst du recht, dann hast du recht mei - ne gan - ze Seel' als

PIANO.

5

vivo cresc.

ten.

vivo

f

trääl att äls - ka och pi - na och trampa i ihjäl med tramp af din hä!, du
Knecht, zu lie - ben, zu pei - nen, zu tre - ten zu Tod, in se - li - ger Not, du

10

cresc. rit. con passione

vivo

p come sopra

hö - ga du svin - gande vil - da i dan - sen. Men får du min, så tar jag din. Så våga, vim och
ho - he, du schwingende Wil - de, im Tan - ze. Doch findst du mein, dann nehm' ich dein, so wage fein und

16 *poco rit.* *vivo* *ten.* *vivo* *f rit.*

dan-sa in, rätt in i lå-gornas ri - ke och brinn och brinn med syn och med sinn. Det
 tanz' her-ein, grad' ein, i's flammende Reich meiner Lie - bes - not, wie se - lig es loht! Es

22 *vivo* *p come sopra*

brin-ner en eld, han brin-ner så klar i dan-sen. Och se vi gå som lå-gor gå i
 bren-net ein Feu-er, bren-net so klar, im Tan-ze. Und sieh', wir gehn, wie Flammen gehn, in

27 *poco rit.* *vivo* *ten.* *vivo*

dans och slå i - hop och nå det blå - och jor-den blir as-ka un-der oss två. Vi
 Tanz, und wehn zu - sam - men ge'n das Blau - im tan-zen-den Feu-er die Er-de ver - loht, oh,

32 *vivo*

sa-li-ga två, det är blå-san-de eld som bär oss i dan-sen.
 se-li-ger Tod! S'ist ein flam-men-der Wind, er trägt uns im Tan-ze.

Natt Nacht

(Ernst Norlind)

Tranquillo.

SÅNG. *p ben legato*

Sön-dags-natt och sön-dags-frid...Kloc-kan går mot
Sonn-tags-frie-den, Sonn-tags-nacht... al - les still und

PIANO. *p* *poco rit.* *a tempo*

con Ped.

6 *poco rit.* *a tempo cresc.*

mid-natts-tid, da - gen är för - li - den. He - la värld-en står i blom
nie-mand wacht; längst der Tag ver - gan-gen. Blüht die Welt nun um und um,

poco rit. *a tempo*

11 *dim.* *rit.* *p a tempo*

som en tyst-nads hel-ge-dom i den tys-ta fri - den. Kan-ske den se-kund, som gick,
wie des Schweigens Hei-lig-tum ragt's in lei-sem Ban - gen. In dem Au-gen-blick, das schwand,

rit. *p a tempo*

17

poco rit. *a tempo cresc.*

for-mat på ett ö-gon-blick nå-got män-sko - ö-de. Kan-ske steg en an-de stum
 klopf-ten da, ge - hei-mer Hand, ei-nes Schicksals Bo-ten? Stieg wohl ei - ne See-le leis'

poco rit. *a tempo*

23

rit. *a tempo pp*

ge-nom sto-ra, vi-da rum till de an-dra dö - de. Är och önsknin-gar och allt,
 aus dem dun-keln Er-den-kreis zu den an-dern To - ten? Jah-re, Hoff-nungen ver-gehn,

rit. *pp a tempo*

29

poco cresc. *poco rit.* *a tempo pp*

liv, som le - vats tu-sen-falt tyn-gan-de och små-ra, bli till dröm en natt av doft.
 nur im Trau-me auf-er-stehn, scheu und treu sie win-ken; blühen als Traum die Nacht voll Duft.

poco cresc. *pp*

35

dim. *rit. molto* *a tempo*

Vi, som le - vat dem, bli stoft, vi och al - la vå - ra.
 Wir, die Träu-mer, in die Gruft al - le bald ver - sin - ken.

rit. *p* *rit.*

Flickan under nymånen

(Bo Bergman)

Con grazia

pp

Jag har ni - git för ny - månens

poco andante

p *pp* *rit. poco* *pp*

skä - ra. Tre ting har jag önskat mig tyst. Det för - sta är du och det an - dra är du och det

dolce

7 *poco* *mf* *pp* *rit.* *pp*

tre - dje är du, min kä - ra. Men in - gen får ve - ta ett knyst. Jag har

rit. *p*

10 *poco lento* *p* *rit.* *poco f*

ni - git för ny - må-nens skä - ra tre gån-ger till jor - den nu. Och om

poco lento *pp* *rit.*

12 *poco vivo cresc.* *mf* *f* *p*

må - nen kange vad vi ön - ska, så ön - skar jag tre gån-ger till, och

14 *poco f* *poco ten.* *p* *mf*

kro-na jag bär, när mar-ken sig klär och björ - karna gun - ga af grön - ska och

17 *f* *p*

lär - kor-na spe - la sin drill. Det är

19

rit. *pp* *lento* *rit.* *f*

lång-samt att ön-ska och ön-ska. O, vo-re min kä-ra här! Lyft nu

rit. *p* *pp* *lento* *rit.*

21

upp honom, storm-moln, på vin - - gen och tag honom, våg, på din

vivo e cresc. *f* *ff* *f*

pp *f ten.* *poco sosten.* *ten.*

rygg. Han är ung som jag, han är varm som jag, han är

pp *ff*

24 *vivo* *f* *rit.* *p* *lento*

här - lig och stark som in - gen, och säll skall jag sof - va och

vivo *pp* *rit.* *lento*

ff *p*

pp *rit. dolce* *pp* *dolce*

trygg i hans ar - mar en - gång un - der vin - gen af nat - ten, tills natt blir

rit. dolce 27 *rit.*

pp *pp*

29 *poco*

dag.

rit. con grazia 8

pp *pp* *p*

Vinden och trädet

(Bo Bergman)

Molto semplice

p

So-len går och läg-ger sig i sin mör-ka göm-ma.

(poco allegretto)

p

4

Skug-gor fal-la på min stig. Tror du jag kan glömma dig? Jag kan al-drig glöm-ma.

poco rit.

7

pp

So-len sti-ger ur sin säng mor-gon-röd om kin-den för att gläd-ja skog och äng.

pp

10

Tror du jag kan va-ra sträng, fast du for som vin-den? Vin-den blå-ser vart den vill,

p

poco rit.

p

13

har så män-ga nyc-ker, är ej vind om den är still. Tror du jag kan gö-ra till

16

vad en vindfläkt tyc-ker? Jag är trä-det som du fick som-mar-grönt att sjun-ga.

poco rit.

pp

pp

19

Tror du jag ett ö-gon-blick glömt det fast-än sommarn gick, sommarn och det un-ga?

rit.

Högsång - Hochgesang

„Ja, stolt jag är, ty vilkens som jag är,
jag känner.
O, mina svenska anor, vilken höghet
att äga er!— Ej sjuka, dystra griller
bo i det friska, fattiga, det goda,
det hjälteland i norr, där himlen strålar
så vinterhög och klar, där sommarvindar
omkring med halsa öfyer blomstren resa.
Här känner man i järnfast grund, man tänker
likt Karlavagnens gång på fria fästet,
och handlar barnsligt, jättelikt, som Skriften
befaller“:

O. J. L. Almqvist.
Fragment ur „AMORINA“
Übertragung vom Komponisten.

Maestoso recitando

f *mf* *p cresc.*

„Ja, stolt jag är, ty vil-kens son jag är, jag känner. O, mi-na
„Ja stolz ich bin, denn, wessen Sohn ich bin, ich weiss es. Oh, meines

con Ped.

5 *rit.* *a tempo* **Grave** *mf cresc.*

sven-ska a-nor, vil-ken hög-het att ä-ga er!— Ej sju-ka, dystra griller
Lan-des Ah-nen, wel-che Ho-heit Eur'Erb' zu sein!— Nicht kran-ke, düstre Grillen

p *rit.* *a tempo* *mf* *cresc.*

9 *f* *p*

bo i det fris-ka, fat-ti-ga, det go-da, det hjäl-te-land i norr, där him-len
woh-nen im fri-schen, ar-men, in dem gu-ten, dem Hel-den-land des Nords, wo win-ter-

f *p*

13 *mf* *p rit. poco a poco*, *dolce*

strå - lar så vin - ter - hög och klar, där som - mar - vin - dar om - kring med
klar der Him - mel hoch sich wölbt, wo Som - mer - win - de, voll Ge -

rit.

16 *dim. ten.* *a tempo* *f cresc.*

häl - sa öf - ver blom - stren re - sa. Här kän - ner man i järn - fast grund, man
sund - heit, ü - ber Blü - ten schweben. Hier fühlt man in Ei - sen - grund, man

19 *p rit.*

tän - ker likt Kar - la - vagnens gång på fri - a fäs - tet, och handlar barnsligt,
denkt in der frei - en Bahndes ster - nen - ho - hen Himmels, und handelt kind - lich,

23 *f a tempo* *ff* *rit.* *a tempo*

jät - te - likt, som Skrif - ten be - fal - ler. C. J. L. Almqvist.
rie - sen - haft, wie die Schrift es be - feh - le!

ff a tempo *ff rit.* *a tempo* *ff* *rit.*

Vildgässen flytta

(Dan Anderson)

Andante con moto

mp

När de gam-la så-ren he-ta tä-ra,

rit. *poco rubato*

pp *espress.* *mp*

ped. ten.

3

när din kind är vätt af en-sam-he-tens gråt, när att le-va är att ste-nar bä-ra

esusc. *mf*

5

och din sång är sorg som vils-na tra-nors låt, gå och drick en fläkt af hös-tens vin-dar,

p dolce *poco rit.* *pp*

7

mp

se med mig mot ble-ka, blå-a skyn! Kom och stå med mig vid ha-gens grin - dar,

poco rit.

mp *mf*

9

p *pp* *ten.*

när de vil-da gäs-sen fly - ga öf-ver byn!

poco rit.

a tempo

p *pp* *smorz. dim. e rit.*

ten. ten.

11

rit. smorz.

ppp *pp*

Afskedet.

Der Abschied.

O, du min vän, mig var i denna värld
ej lyckan huld! Varthän jag går?
Jag går och vandrar emot bergen,
jag söker vilan, vilan för ett ensamt hjärta.
Jag vandrar emot hemmet, emot lugnet,
och aldrig skall jag dvaljas i de fjärran rymder!

Tyst är mitt hjärta, väntar tyst sin timma.
Den kära jord_ hur överallt
den blommar upp i vår och gronskar än på nytt!
Hur överallt och evigt
blåna icke fjärran rymder!
Evigt_ evigt_ evigt!_

Efter Hans Bethges Die chinesische Flöte

Andante.

rit. , *a tempo*

O, du min vän, mig var i den-na värld ej lyc - kan huld!
Oh, du mein Freund, mir war in die-ser Welt das Glück nicht hold!

p *rit.* *a tempo* *p*

con ped.

5

Varthän jag går? Jag går och vandrar e-mot ber-ge-n, jag sö-ker vi - lan, vi-lan för ett
Wo-hin ich geh? Ich geh' und wandre in die Ber-ge, ich su-che Ru - he, Ru-he für mein

9

en - samt hjär-ta. Jag vandrar e-mot hem-met, e - mot lug-net, och ald - rig
ein - sam Herz. Ich wan-dre in die Hei - mat, in die Stil - le, und nim - mer,

mf

13

poco rit. *pp poco rit.* *rit.*

skall jag dväl-jas i de fjär - ran rymder! Tyst är mitt hjär-ta, vän-tar tyst sin tim-ma.
 nimmer werd'ich in die Fer - ne schweifen! Still ist mein Herz, er-war-tet sei - ne Stun-de.

poco rit.
p subito *pp poco rit.* *rit.*

17

Espansivo. *poco moto e appassionato*

p *poco f.*

Den kä - ra jord, hur ö - ver-allt den blommar upp i vår och grönskar än på
 Die lie - be Erd', wie ü - ber - all er - glüht sie schon im Lens, wie grü - net sie auf's

p *poco f.* *poco rit.*

20

f string, ten. *ten.* *rit. e dim. mf*

nytt! Hur ö - ver - allt och e - vigt blå-na ic - ke fjär - ran rym - der! E -
 neu! Wie ü - ber - all und e - wig blau-en auch die wei - ten Fer - nen! E -

colcanto *p a tempo f* *rit. e dim. mf*

24

con portamento *p* *pp* *pp* *molto rit.*

- vigt, e - - vigt, e - - vigt!
 - wig, e - - wig, e - - wig!

Ture Rangström

Genom några av sina nära 250 romanser har Ture Rangström (1884–1947) funnits kvar på konsertscenerna även om de musikaliska modena skiftat. Sång-er som ”Vingar i natten” och ”Pan”, båda till texter av Bo Bergman, återkommer ständigt liksom Fröding-tonläggningarna ”Ur Kung Eriks visor”, som ofta görs i den orkestrerade versionen. Men Rangström är också ett av de centrala namnen inom symfonin och operan under det svenska 1900-talets första hälft.

Eftersom han saknade formella studier sökte Rangström aldrig in vid konservatoriet, men han tog privatlektioner i kontrapunkt av Johan Lindegren och under en studieresa utomlands 1905–07 kontaktade han Hans Pfitzner. För sångerna var denna utlandsvistelse av största vikt eftersom han tog lektioner för den wagnerianske pedagogen Julius Hey, något som fick honom att sätta språkmelodin i centrum för sitt komponerande för röst.

Mötet med den åldrade August Strindberg 1909 ledde till att författaren äntligen fann ”sin” tonsättare. Resultatet blev operan *Kronbruden* (1915–16) och de två strindbergska orkesterverken Symfoni nr 1 och *Vårhymn*. Under 1910-talet fann Rangström även Bo Bergmans dikter, den av honom oftast tonsätta poeten.

Efter att ha blivit inbjuden av Wilhelm Stenhammar som gästdirigent för Göteborgs orkesterförening övertog han chefsdirigentsposten från säsongen 1922/23, men tvingades sluta två säsonger senare. 1925 blev ett krisår som också satte djupa spår i privatlivet med ett upplöst äktenskap som följd.

Under 1930-talet komponerade Rangström en rad partiturer för teatern, ett sätt att klara försörjningen under en tid då han fått ett avbräck i sitt arbete som recensent. Ett viktigt verk från 1930-talet är den fjärde symfonin, ”Invocatio”, där det maskspel han ofta använt i sångerna tar sig uttryck i undersökningar av äldre tiders musik. Slutåren dominerades av arbetet på operan *Gilgamesj*, som aldrig fullbordades men som genom John Fernströms insatser kunde framföras 1952.

Under dessa år pågick parallellt ett sångkomponerande som aldrig stannade av. Rangström sökte sig gärna till den unga lyriken, också under sena år. Om Bergman följde honom genom decennierna tillkom också namn som Karin Boye, Pär Lagerkvist och Gunnar Ekelöf. Lyriken ledde honom till en ständigt förnyad diktning där han finner en egen modernitet bortom modernismen.

© Erik Wallrup

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgivna av A.B. Nordiska musikförlaget, Stockholm, N.M.S. 1135 /W.H. 24315.

På omslaget står: ”Sånger / av / Ture Rangström / A.B. Nordiska musikförlaget / Stockholm / N.M.S. 1135 - W.H. 24315”.

Tillkomstår: 1943.

Ture Rangström

With his nearly 250 art songs Ture Rangström (1884–1947) has maintained a presence on the concert stage, despite the shift in musical tastes. Songs such as ‘Vingar i natten’ and ‘Pan’, both to texts by Bo Bergman, appear regularly, as do the Fröding settings ‘Ur Kung Eriks visor’, which are often performed in the orchestrated version. But Rangström is also one of the central figures in symphony and opera during the first half of the 20th century in Sweden.

Having never studied formally, Rangström never applied to the conservatory but took private lessons in counterpoint from Johan Lindegren, and during a study trip abroad in 1905–07 he contacted Hans Pfitzner. This time spent outside of Sweden was particularly important for his songs, as he took lessons with the Wagnerian pedagogue Julius Hey, which prompted him to place melodic language at the centre of his vocal compositions.

His meeting with the aging August Strindberg in 1909 led the author to finally find ‘his’ composer. The result was the opera *Kronbruden* (1915–16) and the two Strindbergian orchestral works Symphony no. 1 and *Vårhymn*. During the 1910s Rangström also discovered the poems of Bo Bergman, the poet he most often set. After having been invited by Wilhelm Stenhammar to be guest conductor for the Gothenburg Orchestra Society, he took over the post of chief conductor from the 1922/23 season, but was forced to resign two seasons later. 1925 was a year of crisis which affected him profoundly in his private life, with the dissolution of his marriage as a result.

During the 1930s Rangström composed a series of scores for theatre, a way for him to make a living during a time in which he suffered a loss of work as a critic. An important work from the 1930s is his fourth symphony, ‘Invocatio’, in which the playing with masque he often did in his songs appears in the form of an investigation into music from older periods. The late 1930s were dominated by work on the opera *Gilgamesj*, which was never completed, but which, thanks to the contributions of John Fernström, could be performed in 1952.

During these years there was also a continuous parallel composition of songs which never petered out. Rangström sought out the young lyric even in later years. If Bergman followed him throughout the decades, so too did Karin Boye, Pär Lagerkvist and Gunnar Ekelöf. Lyricism led him to a continuously renewed diction in which he found his own modernity beyond modernism.

© Erik Wallrup
Trans. Nicole Vickers

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by A.B. Nordiska musikförlaget, Stockholm, N.M.S. 1135 /W.H. 24315.

Text on the front page: ”Sånger / av / Ture Rangström / A.B. Nordiska musikförlaget / Stockholm / N.M.S. 1135 - W.H. 24315”.

Year of publication: 1943.